

vanligt i det, men Forholdene har været saa ekstraordinære under Krigen, at man godt kan være bekendt at lade noget af Byrderne gaa over paa Efterslægten, hvis man derved kan føre Landet kraftigt og levedygtigt gennem de Storme, som nu blæser omkring os.

Poul Rasmusen: Da jeg ikke rigtig forstod den højtærede Minister for offentlige Arbejders Udtalelse om, at det var kulbesparende at bruge Jernbanerne i Stedet for Skibe, vilde jeg gerne spørge, om det er at forstaa saaledes, at det f. Eks. er kulbesparende at transportere et Parti Varer med Jernbane og Færge over Bælterne, fra Aalborg gennem Jylland, Fyn og Sjælland til København fremfor at sende det med Dampskib direkte fra Aalborg til København. Jeg vil gerne spørge, om det er en gennem Praksis vunden Erfaring, at det er Tilfældet — saaledes forstod jeg den højtærede Minister.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg tror ikke, at man kan besvare dette Spørgsmaal bekræftende, men for Dampskibsselskaberne kan det nok være magtpaaliggende at spare paa deres egne Kul, selv om det gaar ud over Statsbanernes Kulbeholdninger. I øvrigt er der dog muligvis et Hensyn af national Betydning deri, at Statsbanerne i saa høj Grad kan bruge Kokes, hvilke det jo har været noget lettere at skaffe til Veje i den senere Tid end Kul.

Siden det ærede Medlem har givet mig Lejlighed til at tage Ordet, vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey). Efter hans Mening kan Det forenede Dampskibsselskab ikke just ville tjene Penge, men kun ville have Dækning for sine Udgifter. Jeg tror alligevel, at hvis ikke netop Kulspørgsmaalet havde gjort sig saa stærkt gældende, vilde Det forenede Dampskibsselskab, overensstemmende med den Tradition, det hele Tiden har fulgt og havde kunnet følge endnu en god Stund, have betjent Erhvervene til de gamle Priser, saaledes som det ellers har gjort under hele Perioden. Saa vidt jeg mindes, blev netop Kulmangelen anført som Motiv til den foretagne Fragtforhøjelse.

Finansministeren (Brandes): Naar jeg overfor den ærede Ordfører bemærkede, at denne Forhandling havde begyndt at dreje sig om noget andet end det, der direkte laa for, nemlig den overordentlige

Indkomst- og Formueskat, var det et Udslag af det Indtryk, jeg har af hele den Forhandling, der er ført, at man har billigt, at Lovforslaget er fremført af Finansministeren, men ønsket, at der dertil skulde føjes andre. Og naar nu den ærede Ordfører kaldte det af Landstinget nedsatte Udvalg „Skatteudvalget“, maa jeg i al Beskedenhed bestride, at denne Benævnelse tilkommer dette Udvalg. Der var ikke af Landstinget nedsat et Udvalg til overhovedet at tage vort Skattesystem under Overvejelse. Det har jeg da ikke forstaaet. Der var nedsat et Udvalg om de to ganske bestemte Forslag, som var kommet herop fra Folketinget. Men jeg indrømmer, at der blev ført Forhandlinger om meget andet, og den ærede Ordfører har jo ogsaa i Dag stadig draget ind under Forhandlingerne Spørgsmaalet om Jernbanetaksternes Forhøjelse, som dog ikke laa for. Det har jeg vel Lov til at sige, uden at jeg dog paa nogen Maade vil bestride Retten til overhovedet at føre den Art Sager ind ved den almindelige Forhandling, som finder Sted ved Lovforslags tredie Behandling, og uden at det ærede Medlem derfor behøvede at rekrurere til Formanden. Det følger af sig selv, at hvis der havde været noget mod Forretningsordenen stridende i, hvad den ærede Ordfører har nævnt, havde den højtærede Formand grebet ind, men det har jeg heller aldrig antydnet. Jeg synes nemlig heller ikke, at den ærede Ordførers Foredrag var af rent saglig Natur. Jeg forstod det som et politisk Foredrag, og det var det, jeg karakteriserede derigennem, at jeg sagde, han havde talt med en vis Lidenskab, som han ikke plejede. Han rettede nemlig en Bebrejdelse imod mig, fordi jeg ikke havde optaget en Forhandling, der vilde have ført baade til en Forhøjelse af Jernbanetaksterne og til højere Beskatning af en eller anden Luksusartikel, hvorigennem der ogsaa havde været aabnet mig Mulighed for Ejendomsskyldens midlertidige Forhøjelse. Jeg synes, at det ærede Medlems Foredrag netop var af politisk Art, og derfor svarede jeg, at det forekom mig, at der var taget et overordentligt Hensyn til Partiet Venstres særlige Vælgere ved denne Lejlighed, de danske Gaardmænd. Dette benægtede den ærede Ordfører. Jeg vil gerne overfor ham have Lov til at anføre, hvad der staar i Ugebladet „Tiden“, som udgives af Minister Christensen med en ansvarhavende Redaktør. I dennes sidste Artikel findes der et Par Linier, som jeg vil udbede mig den højt-